

Forfatter: Holberg, Ludvig

Titel: Udrag fra Første Brev til en højvelbaaren Herre. 1728

Citation: Holberg, Ludvig: "Værker i tolv bind 1: Natur- og folkeret", i Holberg, Ludvig: *Værker i tolv bind 1: Natur- og folkeret*, udg. af F. J. BILLESKOV JANSEN ; Volmer Rosenkilde , Rosenkilde og Bagger, 1969-1971, s. 115. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-holberg12-shoot-idm140252801857264/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Værker i tolv bind 1: Natur- og folkeret

Jeg gik først i Gang med at forsøge mig i den polemiske Stil for at se hvad min Aare var bevendt. Jeg valgte Juvenals sjette Satire til Forbillede og skrev en Satire, som for ganske nylig er udkommet sammen med nogle andre Skæmtedigte. Jeg fik mod Forventning denne Satire færdig paa nogle faa Dage og viste den til én af mine Venner. Han mente at jeg havde digterisk Begavelse, men at min Teknik var meget ufuldkommen – at der var baade Aand og Kraft i det reale Indhold og Ordene, men

at Verbernes Tider og Maader
var blevet til Kaos og Rod,
og Ord der burde staa forrest
tit sidst i Sætningen stod.

Han viste mig de prosodiske Regler for dansk Poesi; og dem har jeg siden rettet mig efter,

hver Gang, for andre Pligter fri,
jeg gir mig Tid til Rimeri.

Efter nogle mindre Stridigheder, som jeg slap ganske godt fra, gav jeg mig med større Selvtillid til at skrive det berømte komiske Heltedigt, som nu læses, fremsiges og læres udenad selv af Svenskere og Tyskere, der har lært sig dansk af lutter Kærlighed til dette Digt.

Publikum reagerede forskelligt paa Digtet, alt efter den enkeltes Temperament. Nogle skjulte deres Vrede, andre viste deres, og da Menneskenes daarlige Egenskaber er forskellige, følte nogle sig truffet af én Side af Satiren, andre af en anden. Nogle mente at der sigtedes paa dem, blot under andre Navne, og gav sig til at skyde paa Forfatteren. Andre, der havde lige saa daarlig Samvittighed, ventede at det skulde blive deres Tur næste Gang, og sluttede sig til dem. Andre igen, som aldrig havde læst andet end Brudevers, Gravskrifter og Ærevers, stejlede over dette nye og ukendte og skumlede indvendig over Satirikerens Uforskammethed. Men der var ogsaa nogle som mente at finde Angreb paa deres Fjender; og de morede